

Bardzo smaczny projekt
na Riwierze Olimpijskiej

POWIAT SOKÓLSKI - 28 czerwca 2022 r.

W tym roku z terapeutyczną mocą.
FESTIWAL MŁODZIEŻY
BEZ GRANIC
Różanystok 2022

Dzień Rodziny w SOSW

KORYCIN:
Dni
Truskawki

„Ghost” zachwycił, były bisy!

„Wierszyki ćwiczące języki”

Senatorzy z wizytą studyjną

Piknik na rzecz Adasia:

Kto nie był, niech żałuje...

Jednogłośnie absolutorium dla Starosty i Zarządu Powiatu

Szanowni Państwo,

dzielimy się z Państwem naszym wspólnym sukcesem, na ostatniej sesji przedstawiłem Raport o stanie naszego Powiatu za rok 2021 r., to moment kiedy sumujemy i poddajemy ocenie pracę Zarządu Powiatu Sokólskiego, prezentujemy listę zakończonych i trwających inwestycji, realizowanych projektów i podjętych uchwał. Rada Powiatu jednogłośnie zaakceptowała kierunki, które sobie wyznaczyliśmy i realizujemy jako Zarząd Powiatu. Jednocześnie podkreślam, że bez sprawnego zespołu, bez ludzi, którzy są zaangażowani w realizację tych wszystkich zadań, nie udało się tak wielu z nich zrealizować. Stawiamy na młodzież i bazę edukacyjną. Możemy również wspierać tych najbardziej potrzebujących, czyli osoby niepełnosprawne. Rozwijamy i dajemy drugie życie miejscom, które znów mogą służyć społeczeństwu, np. budynek dawnej synagogi, gdzie utworzyliśmy ZAZ, czy obiekty, w których powstaną placówki opiekuńczo-wychowawcze, mamy wiatr w żaglach, energii na dalsze działania także nie brakuje.

**Starosta Sokólski
Piotr Rećko**

Festiwal Piosenki Wakacyjnej

W Szkole Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi, 3 czerwca odbył się I Gminny Festiwal Piosenki Wakacyjnej, który zgromadził wielu

młodych zarówno solistów, jak i zespoły wokalne i taneczne.

Sebastian i Kacper, uczniowie sokólskiego SOSW zaprezentowali swoje talenty śpiewając „Wakacyjną piosenkę”.

Festiwalowi towarzyszyła wspaniała atmosfera. Występy młodych artystów podziwiała licznie zgromadzona publiczność. Każdy uczestnik konkursu był zwycięzcą i otrzymał nagrody.

*Opr. Sylwia Matuk,
fot. SOSW w Sokółce*

Mundury dofinansowane

Powiat Sokólski reprezentowany przez Starostę Sokólskiego Piotra Rećko oraz Wicestarostę Jerzego Białomyzgo pozyskał środki finansowe z Ministerstwa Obrony Narodowej na realizację Programu „Zostań Żołnierzem Rzeczypospolitej”.

W ramach umowy **Liceum Ogólnokształcące w Dąbrowie Białostockiej otrzymało dofinansowanie w kwocie 38 656 zł** z przeznaczeniem na zakup wszystkich elementów ubioru każdemu uczniowi oddziału przygotowania wojskowego rozpoczynającego naukę w klasie I w roku szkolnym 2021/2022 oraz kurtek stanowiących doposażenie wyposażenia specjalistycznego.

Anna Marta Aniśkiewicz, Dyrektor Wydziału Spraw Społecznych

Zarząd Powiatu Sokólskiego co roku, do 31 maja przedstawia Radzie Powiatu Raport o stanie Powiatu. Dokument zawiera podsumowanie działalności Zarządu Powiatu w roku 2021 w szczególności realizację polityk, programów i strategii, uchwał Rady Powiatu i budżetu obywatelskiego.

Raport o stanie Powiatu Sokólskiego, bo o nim mowa, przedstawiony w formie prezentacji multimedialnej, szczegółowo zreferował Piotr Rećko, Starosta Sokólski.

- Raport za rok 2021 jest podsumowaniem naszej rocznej pracy. Jak państwo wiecie, realizujemy zadania o charakterze ponadgminnym. W 2021 r. inwestowaliśmy w kapitał ludzki, ale również w twarde przedsięwzięcia dotyczące całej infrastruktury – mówił Piotr Rećko Starosta Sokólski w trakcie LVII sesji Rady Powiatu Sokólskiego, która odbyła się w sali konferencyjnej Starostwa Powiatowego.

- Dzięki mądrym podejściu do wszelkiego rodzaju przedsięwzięć i inwestycji jesteśmy w stanie poprawiać warunki życia w naszym powiecie. Możemy wspierać młodzież organizując im staże, przyznając stypendia i podnosić ich kwalifikacje – kontynuował Starosta.

Starosta zaznaczył, że każdy z projektów, w którym zaangażowany jest Regionalny Program Operacyjny, realizowany był za pośrednictwem Lokalnej Grupy Działania „Szlak Tatarski”.

- Dziękuję Zarządowi i Piotrowi Bujwickiemu, Prezesowi LGD „Szlak Tatarski”, który wspierał nas przy realizacji tych projektów. Inwestycje z poprzedniego roku jak i lat wcześniejszych pokazują jak ważnym narzędziem pozyskiwania środków jest Lokalna Grupa Działania – akcentował Piotr Rećko.

Katarzyna Nowak, Sekretarz Powiatu Sokólskiego, zreferowała projekt uchwały w sprawie udzielenia wotum zaufania Zarządowi Powiatu Sokólskiego.

Wszystkie Komisje Rady Powiatu pozytywnie zaopiniowały projekt uchwały.

Za jej przyjęciem zagłosowało jednogłośnie 18 radnych, nieobecny był Jarosław Hołownia. Uchwała została przyjęta.

- Wielką radość sprawia nam wiadomość, że tyle inwestycji zostało zrealizowanych w 2021 r. Dziękuję panu Staroście i wszystkim wydziałom Starostwa Powiatowego za pracę i działanie na rzecz poprawy warunków w powiecie sokólskim – zakończył Krzysztof Krasinski, Przewodniczący Rady Powiatu.

Radni jednogłośnie udzielili absolutorium Piotrowi Rećko, Staroście Sokólskiemu oraz Zarządowi Powiatu Sokólskiego za rok 2021.

- Jest to dla nas jasny sygnał, że akceptujecie kierunek, w którym zmierzamy. Dajecie zielone światło dla rozwoju powiatu sokólskiego – mówił Piotr Rećko.

Powiat Sokólski reprezentowany przez Zarząd Powiatu pozyskał znaczące kwoty środków zewnętrznych poprzez projekty współfinansowane z Unii Europejskiej

i budżetu państwa, co należy niewątpliwie zaliczyć do sukcesów i dokonań minionego roku. W 2021 roku realizowane były projekty i inwestycje drogowe, które zostały szczegółowo przedstawione we wspomnianym Raporcie. Pełna treść na: www.sokolka-powiat.pl/blog/%f0%9f%91%8c-to-tylko-nieliczne-z-osia-gniec-powiatu-sokolskiego-%f0%9f%91%8c/.

Aleksy Oleksza, przewodniczący Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu Sokólskiego zaznaczył, że Komisja po rozpatrzeniu stosownych sprawozdań finansowych i uchwał zaopiniowała pozytywnie wykonanie budżetu Powiatu Sokólskiego za rok 2021 i wnioskuje o udzielenie absolutorium Zarządowi Powiatu Sokólskiego.

Uchwałę Regionalnej Izby Obrachunkowej w sprawie wyrażenia opinii o przedłożonym przez Komisję Rewizyjną wniosku o udzielenie Zarządowi Powiatu Sokólskiego absolutorium za rok 2021 przedstawił Tomasz Potapczyk, Wiceprzewodniczący Rady Powiatu.

Absolutorium dla Rady Powiatu Sokólskiego z kolei zreferował Łukasz Moździerski, Wiceprzewodniczący Rady Powiatu.

*Sylwia Matuk,
fot. Mateusz Zalewski
Fb Powiat Sokólski*

Zaczęło się ponad 100 lat temu od drewnianej kaplicy

Jubileusz 100-lecia świętowania Parafii pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Starej Rozedrance.

Podczas mszy św. celebrowanej przez abp. Józefa Guzka, którą poprzedzały misje św., kościół parafialny w Starej Rozedrance został przez Metropolitę Białostockiego ponownie konsekrowany.

W imieniu Piotra Rećko, Starosty Sokólskiego na ręce ks. Proboszcza Jana Tulkisa, życzenia wielu łask bożych dla całej wspólnoty parafialnej w dalszej posłudze ewangelizacyjnej złożył Daniel Supronik, Dyrektor Wydziału Finansowego w Starostwie Powiatowym.

Przy okazji jubileuszu, wierni dziękowali wszystkim kapłanom, którzy pracowali w Parafii na przestrzeni 100

lat. Wielu z nich odeszło już do wieczności, ale wciąż żyją w pamięci wiernych. Byli to, ks. Ryszard Pasturek, ks. Konstanty Andrzejewicz, ks. Jan Wołk-Karaczewski, ks. Marian Zalesko, ks. Józef Koszewnikow, ks. Jan Hołodok. Dzisiaj, od niemal dwudziestu lat, dzieło to kontynuuje ks. proboszcz Jan Tulkis.

Parafię w Rozedrance powołał do życia 17 czerwca 1922 r. bp Jerzy Matulewicz. Wydzielono ją z parafii Sokółka, a pierwszym jej administratorem został ks. Stanisław Bartoszewicz.

Początki tej wspólnoty sięgają 1919 r. Wówczas wierni uzyskali od bp. Matulewicza pozwolenie na wybudowanie w Starej Rozedrance drewnianej kaplicy. Świątynię pw. Najświętszego Serca Jezuso-

wego poświęcił dziekan sokólski, ks. Adam Białozor. Dzięki jego poparciu i staraniom wiernych bp Matulewicz w 1922 r. utworzył w Rozedrance parafię.

Parafianie zabiegali jednak o budowę kościoła murowanego. W 1927 r. gotowy był już projekt, wykonany przez inż. Piotrowskiego. Budowę rozpoczęto w 1931 r., lecz w roku następnym prace przerwano. Wznowił je dopiero ks. Stanisław Byliński w 1936 r. Jednak z powodu problemów techniczno-konstrukcyjnych, 1938 r. budowa została ponownie wstrzymana. Dopiero po przeprojektowaniu przez inż. arch. J. Pieńczykowskiego, prace nad świątynią wznowił ks. Ignacy Troska, w 1938 r.

Kościół w stanie surowym został poświęcony 26 listopada 1939 r. Przez następne lata trwały prace wykończeniowe.

W czasie mszy uczczono jeszcze jeden jubileusz - 50-lecia pracy w parafii tutejszego organisty, pana Szczepana. Wyróżniono także państwa Amielanów z Nowej Rozedranki, którzy jak podkreślił Proboszcz Tulkis, zawsze

spieszą wspólnie parafialnej z pomocą materialną. Po mszy zakończonej błogosławieństwem Metropolity Białostockiego, duchowni i parafianie udali się na podwórze plebanii, by wspólnie spędzić czas podczas pikniku. Czekali tam na nich poczęstunek i mnóstwo atrakcji dla dorosłych i dzieci.

Patrycja A. Zalewska
Fb Powiat Sokółski

Spotkanie z przebogata kulturą Podlasia czekało na beneficjentów projektu „Perły Podlasia drogą do integracji” dofinansowanego ze środków MEiN w ramach Polsko-Litewskiego Funduszu Wymiany Młodzieży.

Uczestnikami było 7 uczniów i 2 opiekunów z SOSW w Sokółce oraz taka sama grupa z Verkiu mokykla – daugiafunkcis centras w Wilnie. Łączna kwota dofinansowania to 18 867,49 złotych.

Realizacja projektu, trwającego od 10 maja do 26 czerwca, zakładała wielozmysłowe poznanie „Perł Podlasia” (Tykocin, Bohoniki, Sokółka, Białystok, Janów, Supraśl), które wspólnie eksplorowano by potem promować wiedzę o nich. Zebranie ich w grę planszową pozwoliło wspólnie spędzić czas, lepiej poznać siebie nawzajem, odkryć wspólną historię i kulturę, ale także zainteresowania i potrzeby rówieśników z podobnymi trudnościami rozwojowymi. Poprzez wyjazdy edukacyjne projekt zakładał poznanie głównych zwyczajów i obrzędów religijnych

„Perły Podlasia drogą do integracji”

oraz miejsc bezpośrednio związanych z daną kulturą i wiarą, poszerzenie wiedzy o tym jak wielokulturowość przejawia się w życiu codziennym w małym mieście, odszukanie korzeni polskich i litewskich w teraźniejszości.

W ramach realizacji projektu miały miejsce wyjazdy edukacyjne do Synagogi w Tykocinie celem poznania judaizmu. Zwiedzanie Sokółki pozwoliło na przybliżenie wiadomości o katolicyzmie oraz prawosławiu zaś zajęcia w Muzeum Ziemi Sokólskiej przybliżyło proces powstawania tradycyjnej krajki. Z procesem tkania „janowskich dywanów” zapoznali nas twórcy ludowi w Janowie. Zajęcia dały możliwość zdobycia wiedzy z zakresu tkactwa oraz były okazją ćwiczeń praktycznych w wytworzeniu takiego dywanu. Wizyta w Muzeum Ikon w Supraślu a także zwiedzanie prawosławnego Monastynu

przybliżyły wątek prawosławia oraz wprowadziło w tajniki pisania ikon. Zajęcia edukacyjne w Centrum Nauki EpiCenrtum w Białymstoku umożliwiły integrację poprzez zabawę z nauką, natomiast wizyta w Muzeum Przyrodniczym w Białymstoku przedstawiła Podlasie od strony fauny i flory. Zwiedzanie meczetu i mizaru w

Bohonikach pozwoliło na poznanie ciekawostek z życia polskich Tatarów. Posiłki w miejscach odwiedzin uzupełniały wiedzę o tradycji np. obiad w Tatarskiej Jurdzie. Zostały również zorganizowane zajęcia o charakterze integracyjnym i kulinarnym z udziałem wolontariuszy z klasy gastronomicznej ZSR w Sokółce, zajęcia sportowe

POLSKO-LITIEWSKI FUNDUSZ
WYMIANY MŁODZIEŻY
LIETUVOS IR LENKIJOS
JAUNIMO MAINŲ FONDAS

MINISTERSTWO
EDUKACJI
I NAUKI
Projekt został sfinansowany ze środków
Polsko-Litewskiego Funduszu
Wymiany Młodzieży z dotacji MEiN

z udziałem młodzieży uprawiającej taekwondo, zajęcia poświęcone wykorzystaniu nowoczesnych technologii oraz utrwalające wiadomości poprzez rysowanie 3D z udziałem wolontariuszy z klasy informatycznej z ZSZ w Sokółce. Rozpowszechnianiu celów i efektów projektowych posłużył zestaw gier składający się z gry edukacyjnej planszowej z bazą pytań na temat poznanych religii i kultur, gry w typie dooble, Pictureka i memory służące zebraniu skojarzeń w formie obrazów i chmury wyrazowej, wystawa zdjęć z realizacji projektu z elementami wydruków 3D oraz broszura. Podsumowaniem poszukiwań cech wspólnych obu narodów był kolaż ze zdjęć.

Projekt powstał w oparciu o priorytet Propagowanie polsko-litewskiego dziedzictwa historyczno-kulturowego oraz dialogu na rzecz współpracy, tolerancji, otwartości, lepszego zrozumienia i poznania się pomiędzy młodzieżą polską i litewską.

Koordinatorami ze strony SOSW były Urszula Drewniak i Zuzanna Szarkowska-Czeczko.

Fragment artykułu przedwojennego.

W czasie wojny światowej pewnego jasnego poranku kościół koryciński znalazł się w ogniu artyleryjskim naraz z dwóch stron. Od zachodu spadały nań pociski z armat niemieckich, od wschodu bili Rosjanie. Uderzyło weń jak mówią więcej niż 75 pocisków różnej wielkości, a najwięcej rosyjskich. Dach zdarto na drzazgi, okazała sygnaturkę podziurawiono jak rzeszoto, prawie wszystkie okna wypadły. W ścianach znalazło się kilka otworów na wylot. Sklepienie w kilku miejscach przebito, odpalono kilka wieżowych pilastrów, poszarpano kilka obrazów stacji krzyżowych, posadzkę podziurawiono, ołtarze i organ jakby cudem ocalały i sam kościół nie drżał na swych mocnych fundamentach. Dla tego olbrzyma wszystkie pociski były bezsilne.

W roku 1921 otrzymał od swoich parafian nowy dach, nową sygnaturkę, nowe okna i zaleczenie ran i okaleczeń. Po swem założeniu parafia korycińska obejmowała wielkie przestrzenie i sięgała

Szczypta historii janowsko-korycińskiej

swymi granicami niemal pod Suchowolę, Wasilków i daleko poza dzisiejszy Janów. Na tych przestrzeniach miała wielką liczbę wiosek, zaścianków, dworów i dworków większych i mniejszych jak królewskie dobra Kumiały, a prywatnych właścicieli Czerlonę, Stok, Dobrzyniewo, Krukowszczyznę, Zamczysk i wiele innych jak Sapieżyński Janów.

Janów był największym dworem w parafii. Pałac jego stał na wyniosłości lewego brzegu rzeczki Kumiały, po lewej stronie drogi od Korycina do Janowa, a o prawej

stronie tej drogi stały gospodarcze dworskie zabudowania, części, których jeszcze i dziś istnieją i zwracają na siebie uwagę swymi czerwonymi murami. Z pałacu nic nie pozostało tylko resztki lipowych alei mogłyby o nim powiedzieć gdyby mogły przemówić. O Janowie wspominam dlatego, że dwór Janów i parafia janowska były ściśle z Korycinem związane. Miasteczko Janów, a raczej wtedy wieś przydworska znalazła sobie miejsce na przeciwnej stronie rzeczki Kumiały, już na prawym jej brzegu. Mając

tu dookoła ziemię dworską, jako dogodny teren dla swego rozwoju, zaczęła szybko przestawiać się w miasteczko. Żydzi mając widocznie poparcie od dworu i wygodne warunki do zamieszkania coraz gęściej napływali i osiedlali się tu na stałe. Sapieżyna, wojewodzina mściławska, właścicielka dworu, dla większego jeszcze podniesienia Janowa zaprowadziła tu targi. Korycin uczuł się tymi targami mocno dotknięty, pokrzywdzony i wniósł na owe targi janowskie skargę do Komisji Skarbowej JKM motywując ją tem, że targi korycińskie upadają. W roku 1739 proboszcz koryciński otrzymał na swą skargę rezolucję tej komisji zamykającą targi w Janowie i polecającą utrzymać je jak dotychczas w Korycinie. Nic to jednak Korycinowi nie pomogło. Mając dookoła tylko ziemię drobnych gospodarzy rolników, a królewskie dobra Kumiały odległą o 2 km, nie mógł w swym rozwoju takich robić postępów

jak Janów i łatwo dał mu się wyprzedzić już od dawna, bo jeszcze przed rokiem 1710 Janów już tyle miał synów Izraela że proboszcz koryciński dał im pozwolenie na zbudowanie bożnicy żydowskiej, potwierdzone potem przez biskupów wileńskich w latach 1719 i 1722. (...)

Tenże proboszcz koryciński ks. Franciszek Luboński widocznie gorliwy kapłan dbał o chwałę Bożą i duchowy stan swoich parafian, że jego parafianie z Janowa i spoza Janowa z powodu znacznej odległości nie mogą często bywać w kościele korycińskim, porozumiał się ze swoim parafianinem Jerzym Sapieżą z Janowa i pozwolił mu zbudować kaplicę w Janowie. Hrabia kaplicę drewnianą zbudował i obsadził przy niej swego księdza kapelana, który przedtem zamieszkiwał we dworze i odprawiał Mszę Świętą w kaplicy pałacowej (...).

źródło: Fb G. Ryżewski

GRZEGORZ RYŻEWSKI
Główny Specjalista
w Narodowym Instytucie
Dziedzictwa

Zapłacił za to krwią, męczarniami i ostatecznie własnym życiem. Po latach, wreszcie jego szczątki spoczęły w grobie.

Proces odnalezienia ciała **Witolda Sulika pseudonim „Pług”**, bo o nim mowa, rozpoczął się decyzją inspektora IPN z Białegostoku. Prace zaczęto na ul. Gedymina w Białymstoku, ponieważ znaleziono dokumenty, które wskazywały, że właśnie tam mogą znajdować się ciała żołnierzy AK, aresztowanych w 1946 r.

Po odkryciu zwłok w 2018 r., zaczęło się procedowanie ustalenia ich pokrewieństwa z żyjącymi członkami rodzin. Pobrano do analizy próbki DNA m.in. księdza Mariana Sulika, który w tym okresie przebywał w Turcji, rodzinnego brata żołnierza Witolda Sulika.

- Pomagaliśmy w ustaleniu osób, które mogłyby służyć swoim materiałem genetycznym, po to by jak

Pamiętamy...

Miał zaledwie 21 lat, kiedy ruszył do walki o Polskę

najszybciej doprowadzić do zidentyfikowania szczątków - **akcentował Artur Gajlewicz Burmistrz Dąbrowy Białostockiej.**

Pogrzeb opóźniły nieco sprawy formalne. Uroczystość musiała mieć oprawę pogrzebu żołnierza w czynnej służbie, czyli z uczestnictwem wojskowej asysty

honorowej. Czekano także na poprawę zdrowia wspomnianego ks. Mariana, franciszkanina z Niepokalanowa, pochodzącego z Jasionówki, a obecnie przebywającego w Bułgarii, aby mógł uczestniczyć w uroczystym pochówku brata, w Dąbrowie Białostockiej.

Po 76 latach nasz bohater, który przysłużył się temu, że żyjemy teraz w wolnej Ojczyźnie, doczekał się godnego pogrzebu. Żegnały go tłumy mieszkańców gminy Dąbrowa Białostocka, żołnierze WP, służby mundurowe, harcerze, przedstawiciele samorządów różnych szczebli. Powiat Sokółski reprezentował Wicestarosta Jerzy Białomyzy.

W procedurze potwierdzenia tożsamości szczątków

uczestniczyli też dąbrowscy księża: Wacław Lewkowicz, Prałat Kantor Białostockiej Kapituły Metropolitalnej będący już na emeryturze i Andrzej Horaczy, obecny Dziekan dąbrowskiego Dekanatu.

Witold Sulik urodził się 16 lutego 1925 r. w Jasionówce. Należał do drużyny dowodzonej przez Zygmunta Kalinowskiego w obwodzie AK-WiN Sokółka. Został aresztowany 9 marca 1946 r. i poddany śledztwu w Powiatowym Urzędzie Bezpieczeństwa Publicznego w Sokółce. Wyrokiem Wydziału Doraźnego Sądu Okręgowego w Białymstoku skazano go na karę śmierci, którą wykonano 19 marca 1946 r. w Więzieniu Karno-Śledczym w Białymstoku.

IPN wciąż podejmuje próby odnalezienia szczątków ofiar obławy augustowskiej z gminy Dąbrowa Białostocka.

Patrycja A. Zalewska,
fot. Mateusz Zalewski
Fb Powiat Sokółski

„Ghost” zachwycił, były bisy!

- Niezależnie w jakim miejscu występujecie, czy to w hali sportowej, w lodziarni, czy w filharmonii - zawsze jesteście profesjonalistami - mówił Piotr Recko, Starosta Sokólski podczas występu Zespołu Powiatowego „Studio Poezja”.

Muzyczne show odbyło się 23 czerwca w hali Zespołu Szkół w Sokółce. To zwieńczenie półrocznej pracy młodych artystów, którzy doskonalili swój warsztat wokalny oraz teatralno-aktorski pracując nad fragmentami z musicalu „Ghost”. Efekty tych działań zawdzięczają trzem osobom: Annie Kędyś-Arent, Rafałowi Supińskiemu oraz Krzysztofowi Zalewskiemu. Publiczność dopisała.

Muzyką, tańcem i grą świateł wypełniła się hala. Dla części artystów był to premierowy występ, bo wciąż do zespołu dołączają nowe osoby.

Rafał Supiński wspaniale wprowadzał publiczność w każdy kolejny występ. Młodzi artyści dostarczyli wszystkim wielu emocji. Słuchacze reagowali gło-

śnymi owacjami. Były nawet bisy.

- Jestem pewien, że część z tych młodych ludzi już za kilka lat zobaczymy na wielkich scenach. A my będziemy z nich dumni, bo przecież swoje pierwsze kroki stawiali w Zespole Powiatowym „Studio Poezja” - puentował Starosta.

Podczas koncertu przeprowadzono zbiórkę funduszy na leczenie pani Anny Czyżewskiej.

Opr. Elżbieta Rapiej
Fb Powiat Sokólski

Zespół Powiatowy „Studio Poezja” wystąpił także w Parku Kulturowym w Milewsczyźnie w ramach koncertów towarzyszących XXVII Ogólnopolskim Dniom Truskawki. Występ zapowiedziała Bożena Jolanta Jelska-Jaroś, Członek Zarządu Powiatu Sokólskiego.
E. Rapiej

FESTIWAL BEZ GRANIC. W tym roku z terapeut

- Karawana Bez Granic jest dla mnie w tej edycji symbolem przełamywania granicy polsko-ukraińskiej. Mam nadzieję, że przyjdzie taki moment, w którym n granicy polsko-białoruskiej, nie będzie tego muru, tylko współpraca, przyjaźń i wzajemny szacunek. Festiwal ma służyć wychowaniu młodych ludzi w duchu tolerancji, i szacunku - **mówił w Różnymstoku Piotr Recko, Starosta Sokólski.**

wschodniej części kraju. Kolejny raz różanostocka scena Salezjańskiego Ośrodka Wychowawczego im. św. Jana Bosko wypełniła się artystami Karawany bez Granic i kultowymi zespołami.

- Ten festiwal to przede wszystkim wymiana kulturowa i artystyczna oraz spotkania z młodzieżą. Cieszymy się, że jako Salezjanie, od 100 lat pracujemy w Różnymstoku, prowadząc piękne, maryjne sanktuarium, a dodatkowo od ponad 20

kreślił ks. Tadeusz Jarecki, inspektor Salezjanów z Warszawy.

Celem tego przedsięwzięcia jest zaszczepienie w młodych ludziach świadomości i dumy z własnej, niepowtarzalnej kultury oraz szacunku dla innych kultur, tradycji i religii.

W tym roku organizatorzy położyli nacisk na spotkanie z dziećmi i młodzieżą z Ukrainy. Festiwal skierowali przede wszystkim do nich, aby poprzez wspólną zaba-

różnym zainteresowaniom i pasjom. Uczestnicy mieli do wyboru szeroką ofertę profesjonalnych warsztatów z akrobatyki, śpiewu, gry na instrumentach, teatru, pantomimy, sztuki cyrkowej, jazdy konnej, capoeiry, koszykówki, football freestyle, hip-hop i wielu innych. Zwieńczeniem każdego dnia był pokaz zdobytych podczas warsztatów umiejętności oraz koncert. W tym roku na scenie zaprezentowały się Dagadana (Ukraina/Polska), Klezmafour (Polska) i Mascarimiri (Włochy).

- W Karawanie Bez Granic jesteśmy po to, żeby poma-

gać młodym ludziom, zarówno naszym polskim jak i tym przybyłym z Ukrainy, aby wychowywać młodego człowieka. Cieszę się, że młodzież tak znakomicie się tutaj bawi. Dziękuję Salezjanom za organizację tak ważnego wydarzenia - **spuentował Starosta.**

Ksiądz Tadeusz Jarecki podziękował lokalnym władzom za piękną współpracę i pomoc w dziele wychowawczym młodego pokolenia.

Organizatorem wydarzenia było Towarzystwo Salezjańskie Inspektorii św. Stanisława Kostki w Warszawie oraz Salezjański Ośrodek Wychowawczy.

Zakończyła się XII edycja jednego z największych wydarzeń kulturalnych, skierowanych do młodzieży we

lat prowadzimy Salezjański Ośrodek Wychowawczy. Praca z młodzieżą należy do naszego charyzmatu - **pod-**

wę, muzykę, teatr zapomnieli choć na chwilę o tragedii, jaka ich dotknęła.

- Z tego miejsca chcę bardzo podziękować z całego serca każdemu Polakowi, który wspiera i pomaga teraz Ukraincom. Dziękuję, że otworzyliście dla nas swoje serca i domy. Cieszymy się, że możemy być teraz z wami, jako wielka rodzina. Mam nadzieję, że ta integracja, miłość i radość będzie tylko wzrastać z każdym dniem i z każdym rokiem - **mówił, nie kryjąc wzruszenia, Artem Maunilov aktor pochodzenia ukraińskiego, prowadzący warsztaty teatralne „Ciało i głos”.**

Program festiwalu wypełniony był fantastycznymi zajęciami, odpowiadającymi

wawczy im. św. Jana Bosko w Różanymstoku.

Wydarzenie zostało objęte honorowym patronatem Artura Kosickiego, Marszałka Województwa Podlaskiego, Piotra Recko, Starosty Sokólskiego oraz Artura Gajlewicza, Burmistrza Dąbrowy Białostockiej. Dofinansowano je ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzącego z Funduszu Promocji Kultury.

Zadanie publiczne współfinansowane ze środków Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego.

S. Matuk, fot. M. Białobłocki, Fb PS

Młodzież uczyła się od światowych artystów

Warsztaty są stałym elementem Festiwalu Młodzieży Bez Granic. W tym roku licznie uczestniczyła w nich młodzież ukraińska.

Różanostocki festiwal jest imprezą międzynarodową. Gromadzi kreatywnych artystów i ludzi wielu ciekawych profesji.

Główną jego ideą jest edukacja i spotkania młodzieży podczas warsztatów i koncertów gwiazd, pochodzących z różnych kultur i krajów. W ten sposób uczestnicy uczą się tolerancji i szacunku do innych tradycji i religii. Nabywają ciekawości świata.

Festiwal bez Granic jest bez wątpienia wyjątkowym wydarzeniem. Każdy, kto raz w nim uczestniczył i poczuł ten klimat, chce wracać do Różanostoku co roku.

Również naszych młodych uchodźców z Ukrainy wciągnął ten niepowtarzalny nastrój, wszechobecna serdeczność i radosna, wspólna zabawa.

Mimo wcześniejszych obaw opiekunów, młodzież ukraińska bardzo się otworzyła podczas całonocnych warsztatów i koncertów. Uczestnictwo naszej grupy w Festiwalu koordynowało Powiatowe Centrum Pomocy Ukrainie z Katarzyną Maliszewską i Agatą Kiczuk na czele. Na miejscu, Ukraińcami, mieszkającymi w Białousach i w sokólskim „Zaciszu” zajmowały się opiekunki, wolontariuszki, Ukrainki z Białous.

Patrycja A. Zalewska
Fb Powiat Sokólski

Senatorzy z wizytą studyjną

Odwiedziła nas grupa senatorów z całej Polski, członkowie Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności z Senator Marią Koc na czele. Towarzyszyli jej również przedstawiciele Komisji Spraw Społecznych i Spraw Rodziny.

Co robili tu parlamentarzyści? Poznawali nasz po-

ły Finansowego i Tomaszem Tolko, Dyrektorem Wydziału Organizacyjnego w Starostwie Powiatowym.

Goście odwiedzili meczet w Kruszynianach, najstarszy w Polsce. Dżemil Gembicki, przewodnik i opiekun świątyni opowiedział o historii naszych tatarów i ich obyczajach. Następnie zostali

dotychczas trudnościach, jakimi były ataki na polską granicę od strony Białorusi - **mówił Senator Gromko.**

Dzięki temu rozwiązaniu do branży turystycznej trafiło już ponad 2,3 miliardów złotych. A tysiące polskich rodzin mogły odbyć wyjazdy wakacyjne.

wiat i kosztowali lodów w „Starej Szkole”, gdzie czekała ich niespodzianka - kameralny koncert Powiatowego Zespołu „Studio Poezja”.

- Młodzi artyści zaprezentowali się w taki sposób, że mogą wystąpić na deskach każdego teatru. Jest to imponujące, że z dala od wielkich centrów toczy się życie tak bogate, piękne, pełne wartości. Związane z tradycjami, dziedzictwem, a jednocześnie takie współczesne, nowoczesne, pełne radości, optymizmu, nadziei na dobrą przyszłość - **podsumowała Senator.**

Na Podlasiu członkami Komisji opiekował się Senator Mariusz Gromko. W Kruszynianach, od których parlamentarzysty rozpoczęli wizytowanie naszego regionu, czekał na nich Piotr Recko, Starosta Sokólski z Tomaszem Potapczykiem, Wiceprzewodniczącym Rady Powiatu Sokólskiego oraz Danielem Supronikiem, Dyrektorem Wydzia-

ugoszczeni przez Dżenettę Bogdanowicz w Centrum Edukacji i Kultury Muzułmańskiej Tatarów Polskich. Tam gospodyni poczęstowała ich przepyszными, tradycyjnymi daniami tatarskimi, ale też opowieściami o tatarskiej tradycji.

Trzydniowe, wyjazdowe posiedzenie senackiej Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności, miało na celu podsumowanie Programu Polski Bon Turystyczny zarówno w ujęciu ogólnopolskim, jak i regionalnym. Opierało się m.in. na dyskusjach o turystyce, jako ważnej gałęzi gospodarki w tym regionie. Konsultowano się z przedstawicielami branży turystycznej, lokalnymi samorządowcami z poszczególnych miejscowości, członkami Ministerstwa Sportu i Turystyki.

- Rozmawialiśmy o tym, co jeszcze można zrobić, aby wesprzeć naszą turystykę po trudnym okresie pandemii. A u nas, na Podlasiu, po

Program Polski BON TURYSTYCZNY działa do końca września.

- Na Podlasiu zostały zrealizowane tylko 3/4 bonów. A jest to po 500 zł na każde dziecko i 1000 zł na dziecko niepełnosprawne. Teraz jest ostatnia szansa żeby zarejestrować się przez ZUS, wygenerować kod i wykorzystać go w ciągu najbliższych trzech miesięcy - **zachęcał Gromko.**

Uczestnicy wyjazdowego posiedzenia senackiej Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności odwiedzili także placówkę SG w Krynkach gdzie obejrzały przygotowaną przez funkcjonariuszy prezentację dotyczącą budowy zapory na granicy polsko-białoruskiej. Następnie udali się na granicę, gdzie na własne oczy mogli zobaczyć ogrom powstałej inwestycji.

Patrycja A. Zalewska
Fb PS

XXVII Ogólnopolskie DNI TRUSKAWKI

...w tym roku współorganizowane przez Powiat Sokólski, zgromadziły nad zalewem tysiące ludzi.

Niedziela, drugi dzień wydarzenia, upłynął pod znakiem sportu ekstremalnego. **XXIX Półmaraton Mleczny** i **Bieg do Grodu**, w lejącym się z nieba żarze, walka o piłkę w błocie, momentami po czubek głowy - **VI Błotna Liga Mistrzów Swamions Soccer League** i **Światowa Bitwa truskawkowa** dostarczyły niezapomnianych wrażeń zarówno zawodnikom jak i obserwatorom.

- Ciężko było, ale kto przebiegł, wzmocnił się. Za rok

nym czasem 1:20:12 h został **Tomasz Mikulski** z UKS Filipides Teresin.

Nagrody wraz z Mirosławem Lechem, Wójtem Gminy Korycin wręczali samorządowcy: Tomasz Potapczyk, Wiceprzewodniczący Rady Powiatu Sokólskiego oraz Jarosław Sulik, Radny Powiatu. Sponsorem i organizatorem wydarzeń sportowych obok Gminy Korycin był Powiat Sokólski.

W VI Błotnej Lidze Mistrzów, po raz 4. wzięli udział nasi bokserzy dowodzeni przez wspomnianego Tomasza Potapczyka, którzy zajęli 3. miejsce (startowały 22 mę-

- To świetna zabawa, ale trzeba być w naprawdę dobrej kondycji, żeby wytrzymać

Remisem zakończyła się **Światowa Bitwa Truskawkowa**. Po długiej, zaciętej

Obok zmagani sportowych, w Rodzinnej Strefie Truskawkowej trwały konkursy, zawody, gry i zabawy dla dzieci i dorosłych. Była Truskawkowa Rewia Mody, Konkurs na największą truskawę, XX Mistrzostwa Świata w Jedzeniu Truskawek na czas. Gwiazdą wieczoru był zespół „Szep-tucha”, poprzedził ją koncert Katarzyny Kisiel „Racisova”.

Odwiedzający XXVII Ogólnopolskie Dni Truskawki mieli możliwość nabycia wielu wyjątkowych produktów lokalnych na stoiskach rozstawionych wzdłuż deptaka nad zalewem koryciń-

może być jeszcze cieplej - tegoroczny Półmaraton, żartobliwie podsumował **Andrzej Zieniewicz**, wielki przyjaciel Korycina, który otrzymał nagrodę specjalną za start w każdej edycji Półmaratonu Mlecznego.

W 6-kilometrowym **Biegu do Grodu** najszybsza wśród kobiet była **Emilia Kibitlewska** z Suwałk. Pokonała ten dystans w nieco ponad 24 minuty. W kategorii mężczyzn, zwyciężył **Daniel Bochenko** (20 min., 5 s).

Specjalną nagrodę w Półmaratonie otrzymał zawodnik w kategorii „na wózku” **Sławomir Zieniewicz** z drużyny Start Białystok.

Zwyciężczynią XXIX Półmaratonu Mlecznego wśród kobiet jest **Angelika Mańczuk** z Białegostoku (1:42:20 h).

Zwycięzcą XXIX Półmaratonu Mlecznego z rewelacyj-

skie drużyny). Dziewczyny z Boxing Team Polska zajęły 2. pozycję (na 6 drużyn). Zawodnicy UKS Boxingu Sokółka wystąpili w koszulkach z wizerunkiem Józefa Marcinkiewicza, wybitnego matematyka, pochodzącego z gminy Janów.

dwa dni rozgrywek. Ktoś, kto nie jest przygotowany, nie ma szans żeby znieść trud poruszania się w błocie przy towarzyszącym upale - **Potapczyk z uśmiechem podsumował rozgrywki błotne.**

walce, do której w ostatnim starciu dołączyła nawet widownia, a dzieci wbiegły na boisko żeby na tyłach swoich drużyn ładować rozgniecione truskawki, uzupełniając w ten sposób „amunicję”.

skim. Pyszne jadlo serwował m.in Powiatowy Zakład Aktywności Zawodowej z Suchowoli.

źródło:

Patrycja A. Zalewska
Fb Powiat Sokólski

Kadra nauczycielska starała się tak zorganizować imprezę tak, aby dzieci poczuły się inaczej niż na co dzień. Miały być swobodne i bezpieczne pod opieką swoich nauczycieli, wychowawców, rodziców i bliskich, którzy zostali zaproszeni do wspólnej zabawy.

- Każdy znajdzie tu coś dla siebie, zrelaksuje się i odpocznie. Jest to odskocznia od naszej codzienności, ciężkiej i trudnej pracy, zarówno dla zespołu pedagogicznego, jak i dla naszych dzieci. Będzie to dobrze spędzony czas w gronie rodziny - **mówiła Elżbieta Szomko, Dyrektor Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego im. J. Korczaka w Sokółce.**

Na uczestników czekało wiele atrakcji zorganizowanych na terenie wokół SOSW.

Dzień Rodziny w SOSW

Stanowisko senso-plastyczne prowadziła pani Beata, do stoiska czytelniczego zapraszała pani Kasia, punkt konstrukcyjny prowadziła również pani Beata, natomiast

przy stanowisku z tatuażami czekała pani Agnieszka. Prawdziwie profesjonalne malowanie twarzy oferowała Elżbieta Rapiej z Wydziału

Promocji w Starostwie Powiatowym w Sokółce. A obok pani Edyta zaplatała bajkowe, kolorowe warkocze. Z taką bajeczną fryzurą wypadało tylko zrobić sobie pamiątkowe foto przy makiecie przygotowanej przez panią Zytę i Bożenę. Panie Sylwia i Monika obsługiwały stoiska z watą cukrową i popcornem. Na uczestników imprezy czekały też słodkości serwowane przez panie: Iwonę i Ulę, a przygotowane podczas zajęć edukacyjnych pod kierunkiem nauczycieli, wychowawców internatu i rodziców. Potem serwowano przekąski z grilla. Część z nich została specjalnie przyrządzona przez kucharki z SOSW.

Furorę zrobiły bańki mydlane wirujące wśród uczestników zabawy, które hurtowo „produkowała” pani Julita. Nad dziećmi dokazującymi na placu zabaw czuwał pan Zenek. Mecz rozegrany pod koniec fety zainicjowały panie: Dorota i Marta.

Podopieczni Ośrodka zaprezentowali swoje umiejętności i talenty w bloku artystycznym. Pokazy taneczne z hula hop, wstążkami i chustami, przygotowali pod kierunkiem Anny Kędyś-Arent. Dzieci i młodzież zaprezentowały też piosenki i wierszyki, których nauczyły się w trakcie roku szkolnego. Sprzęt muzyczny obsługiwali uczniowie klasy branżowej pod czujnym okiem pani Lili, a w rolę spikera wcieliła się pani Kasia.

Radosna, beztrudna zabawa w rodzinnym gronie trwała do godzin popołudniowych.

*Patrycja A. Zalewska,
Fb Powiat Sokółski*

DECYZJA STAROSTY SOKÓLSKIEGO z 28 czerwca 2022 r.

GKN-II.6622.4.2022.KC

Na podstawie art.104 i art.105 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego / tj. Dz.U.2021.735, z późn. zm. / oraz art. 1, art. 3, art. 8 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych / tj. Dz.U.2022.140 /

Starosta Sokółski orzeka

1. o ustaleniu, że nieruchomości gruntowa, w której skład wchodzi następujące działki ewidencyjne: 17 o pow. 0,24 ha, 250 o pow. 0,06 ha, 397 o pow. 0,01 ha 37 o pow. 0,67 ha, 253 o pow. 0,42 ha, 404 o pow. 0,38 ha, 45 o pow. 0,37 ha, 317 o pow. 0,02 ha, 414 o pow. 1,91 ha, 56 o pow. 0,44 ha, 318 o pow. 0,59 ha, 445 o pow. 0,04 ha, 62 o pow. 0,32 ha, 320 o pow. 0,46 ha, 452 o pow. 0,01 ha, 63 o pow. 1,26 ha, 371 o pow. 0,29 ha, 457 o pow. 0,01 ha, 75 o pow. 0,07 ha, 382 o pow. 0,98 ha, 458 o pow. 0,07 ha, 94 o pow. 0,56 ha, 388 o pow. 0,24 ha, 465 o pow. 0,12 ha, 239 o pow. 0,92 ha, 392 o pow. 0,94 ha, 396 o pow. 0,37 ha położona w obrębie GÓRANY, jednostka ewidencyjna Krynki – obszar wiejski, powiat sokółski stanowi mienie gromadzkie.

2. o umorzeniu postępowania administracyjnego w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości oznaczonej numerem działki ewidencyjnej 240 o pow. 2,51 ha położonej w obrębie GÓRANY, jednostka ewidencyjna Krynki – obszar wiejski.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 28 kwietnia 2022 r. (data wpływu 29.04.2022 r.) znak RG.6822.1.2022 Burmistrz Krynki wystąpiła do Starosty Sokólskiego z wnioskiem o wydanie decyzji w trybie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych / tj. Dz.U.2022.140 / o uznanie za mienie gromadzkie działek oznaczonych w operacie ewidencyjnym obrębu GÓRANY, jednostka ewidencyjna Krynki – obszar wiejski nr 17, 37, 45, 56, 62, 63, 75, 94, 239, 240, 250, 253, 317, 318, 320, 371, 382, 388, 392, 396, 397, 404, 414, 445, 452, 457, 458, 465 stanowiących drogi dojazdowe do pól będących gruntem ogólnodostępnym w użytkowaniu mieszkańców wsi Górany i innych miejscowości. Do wniosku dołączono protokoły z przesłuchania dziesięciu świadków potwierdzających, że drogi były zawsze ogólnodostępne jako drogi dojazdowe do pól. Za materiał dowodowy uznano zeznania pięciu świadków, gdyż czterech świadków na rok 1963 nie było pełnoletni.

Dnia 09 maja 2022 r. Starosta Sokółski wszczął postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego zostało podane do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Sokółce, Urzędu Miejskiego w Krynkach, Sołtysa wsi Górany oraz opublikowanie w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Krynkach i Starostwa Powiatowego w Sokółce (dowody ogłoszeń w aktach sprawy).

Pismem z dnia 6 czerwca 2022 roku (data wpływu 06.06.2022 r.) Burmistrz Krynki na podstawie art. 105 § 1 – Kodeksu postępowania administracyjnego wystąpiła o umorzenie przedmiotowego postępowania w odniesieniu do działki Nr 240 położonej w obrębie Górany, jednostka ewidencyjna Krynki – obszar wiejski.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 i 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych „Starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, stanowią mienie gromadzkie. Decyzję o ustaleniu, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz ogłasza wywieszając w urzędzie gminy oraz w starostwie powiatowym na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

Decyzję o uznaniu za mienie gromadzkie wydaje się, biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 5 lipca 1963 r., dlatego też, ma ona charakter deklaratoryjny, co oznacza, że rozstrzygnięcie wydane w trybie art. 8 ust. 1 poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy.

Zgodnie z danymi zawartymi w operacie ewidencji gruntów i budynków obrębu Górany, jednostka ewidencyjna Krynki – obszar wiejski, przedmiotowe działki posiadają oznaczenie „dr” użytek gruntowy – drogi, jako władający (na zasadach posiadania samoistnego) wykazana jest Gmina Krynki. Brak jest informacji o prowadzeniu dla nieruchomości księgi wieczystej lub zbioru dokumentów. Materiałem źródłowym na podstawie, którego wykonano obowiązującą mapę ewidencyjną była mapa gleboznawczej klasyfikacji gruntów

z 1958 roku oraz mapa obszaru scalenia z 1968 r. sporządzone przez Wojewódzkie Biuro Geodezji i Urzędzeń Rolnych w Białymstoku.

Stanowiąc drogę, nieruchomości zawsze miała charakter publiczny, ogólnodostępny, służyła nie tylko lokalnej społeczności, ale wszystkim jej użytkownikom, co potwierdzają zeznania świadków (protokoły z przesłuchań świadków w aktach sprawy).

Grunt użyteczności publicznej, stały się mieniem gromadzkim w rozumieniu art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 23.03.1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 35, poz. 294). Do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i podziału gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) gromady stanowiły odrębne podmioty praw majątkowych, a przedmiot własności gromad, określony był jako majątek gromadzki lub dobro gromady. Po reformie z 1954 r. gromady pozostały, ale były już tylko jednostkami podziału administracyjnego. Brak wyraźnych przepisów w zakresie przejęcia dobra dotychczasowych gromad był spowodowany faktem, iż gromady nowo powstałe, utraciły osobowość prawną. Nie mogły zatem legitymować się posiadaniem majątku i swobodnie nim dysponować. Kwestia ta została dopiero jednoznacznie uregulowana przepisem art. 98 ust. 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975r. Nr 26, poz. 139), na podstawie którego, dotychczasowe mienie gromadzkie, stało się mieniem gminnym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24.10.2001 III CKN 430/00, OSN 9/2002 poz. 11).

W dniu 5 lipca 1963r. nieruchomości ta, stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych. Stosownie do art. 3 powołanej ustawy, nie została zaliczona do wspólnot gruntowych.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że spełnione zostały przesłanki do uznania nieruchomości oznaczonej w operacie ewidencji gruntów i budynków obrębu GÓRANY, jednostka ewidencyjna Krynki – obszar wiejski jako działki ewidencyjne nr nr 17, 37, 45, 56, 62, 63, 75, 94, 239, 250, 253, 317, 318, 320, 371, 382, 388, 392, 396, 397, 404, 414, 445, 452, 457, 458, 465 stanowiącymi drogi - za mienie gromadzkie, jako mające charakter użyteczności publicznej przed rokiem 1963, użytkowanej wspólnie przez mieszkańców wsi.

Jednocześnie podnieść należy, że w istniejącym porządku prawnym, wydanie przez starostę decyzji w trybie art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, nie pozbawia stron dochodzenia swych praw w postępowaniu cywilnym, w razie sporów własnościowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzekam jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

1. Decyzja niniejsza zostanie podana do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Krynkach, Starostwa Powiatowego w Sokółce, Sołtysa wsi Górany oraz umieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Powiatu oraz w prasie lokalnej.

2. Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Podlaskiego w Białymstoku za pośrednictwem Starosty Sokólskiego w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Starosty Sokólskiego. Z dniem doręczenia Staroście Sokólskiemu oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania. Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron Podlaski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego w Białymstoku przeprowadza postępowanie wyjaśniające z zakresu niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Podlaski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego w Białymstoku przeprowadza postępowanie wyjaśniające także wówczas, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia sprawy.

Przegląd Dziecięcych Formacji Tanecznych w Białymstoku

Młodsza grupa taneczna ze Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Sokółce, prowadzona przez Annę Kędyś-Arent, wzięła udział w Przeglądzie Dziecięcych Formacji Tanecznych w Młodzieżowym Domu Kultury w Białymstoku.

Zaprezentowali tam swoje umiejętności taneczne oraz z zachwytem obserwowali występy innych grup. Każdy uczestnik otrzymał drobny upominek.

Do szkoły wrócili w doskonałych nastrojach.

Opr. Sylwia Matuk,
fot. SOSW w Sokółce, Fb PS

- Moja mama wyjechała na Syberię jako dwudziestoletnia dziewczyna, razem ze swoją matką i jej siostrą. Było to 20 czerwca 1941 r. Rozpoczął się wówczas najgorszy okres w ich życiu. Mama pracowała ponad siły, aby wszystkie trzy mogły przetrwać. Z pomocą Bożą im się to udało – **wspomina nie kryjąc wzruszenia Gertruda Kudaszewicz, córka Emilii Czepiel, wywiezionej w 1941 r. na Sybir.**

W 81. rocznicę czwartej wywózki na Syberię delegacja ze Starostwa Powiatowego, w osobach Krzysztofa Krasinśkiego, Przewodniczącego Rady Powiatu, Krzysztofa Pawłowskiego, Radnego Powiatu Sokólskiego i Zbigniewa Dębko, Dyrektora Wydziału Promocji w Starostwie Powiatowym oraz uczniowie klas mundurowych z Liceum Ogólnokształcącego im. M. Kopernika w Sokółce z nauczycielką Patrycją Woronowicz złożyli wieńce pod pomnikami w Sokółce i Kuźnicy. W obchodach uczestniczyli również harcerze oraz rodziny katyńskie i sybirackie.

- Przebywaliśmy tam pięć lat. Dokładnie 81 lat temu wy-

wieziono mnie, moją mamę i dwóch braci na nieludzką ziemię. Rok wcześniej zabra-

Łdaś ma 10 lat i bardzo potrzebuje naszej pomocy. Powiat Sokólski wsparł go w walce o zdrowie.

- Marzę o tym, by w przyszłości stał się chociaż trochę samodzielny. I żeby zaczął mówić - **mówi Paulina Zielenkiewicz, mama chłopca.**

W niedzielne popołudnie, na placu przed Kinem „Sokół” w Sokółce, mieszkańcy otwierali swoje serca i portfele.

Łdaś od urodzenia cierpi na zespół Pheln-McDermid, który objawia się opóźnieniem psycho-ruchowym. Rehabilitacja przede wszystkim ułatwi mu codzienne funkcjonowanie. Ona już trwa, w zakresie, jaki umożliwiają to środki jego najbliższych. Widać też postępy. Chłopczyk uwielbia basen, nauczył się pływać. Wsparcie terapeu-

tyczne jest mu jednak potrzebne na większą skalę.

W trakcie pikniku na rzecz Adasia można było między innymi spróbować ciast, potraw regionalnych i smakołyków z grilla. Uczestnikom czas umilał zespół „Golden Hit”. Z kolei na najmłodszych czekał dmuchaniec i przejażdżki na mini kładzie. Na gości czekały także licy-

tacje z fajnymi gadżetami, w tym wartościowe publikacje książkowe Powiatu Sokólskiego.

Wydarzenie objął patronatem honorowym Starosta Sokólski Piotr Rećko.

Dziękuję wszystkim uczestnikom! Zebraliśmy 2 912,57 zł. Ściskam. Łdaś.

S. Matuk, P. Białomyzy, FB PS

Rocznica

„Nieustające poczucie głodu zmieniało ludzi” 81. rocznica czwartej wywózki na Syberię

tata był wzorowym sołtysem. Sowieci aresztowali go we wrześniu 1939 roku i wtedy zginął bez śladu. Do tej pory nie wiadomo, gdzie znajdują się jego szczątki - **opowiada Genowefa Freling, 93-letnia Sybiraczka.**

Radny Krzysztof Pawłowski zaznaczył, że z całej gminy Kuźnica, w trakcie czwartej wywózki, zesłano na Sybir kilkanaście rodzin. Byli to samorządowcy, nauczyciele,

rolnicy wraz z rodzinami. Podróż do miejsca ich wieloletniej udręki trwała miesiąc. Część z nich z powodu głodu i wycieńczenia tej drogi nie przetrwała. Również później, nieustające poczucie głodu zmieniało ludzi nie tylko fizycznie, ale także psychicznie.

- W dzisiejszych, spokojnych czasach trudno sobie wyobrazić piekło, przez jakie przechodziły starsze pokolenia. Dlatego ważne jest, by pamiętać o historii i mówić o niej głośno – **podkreślił Pawłowski.**

Sylwia Matuk,
fot. Piotr Białomyzy, Fb PS

Rzeźba Piotra Szalkowskiego w sokólskim muzeum

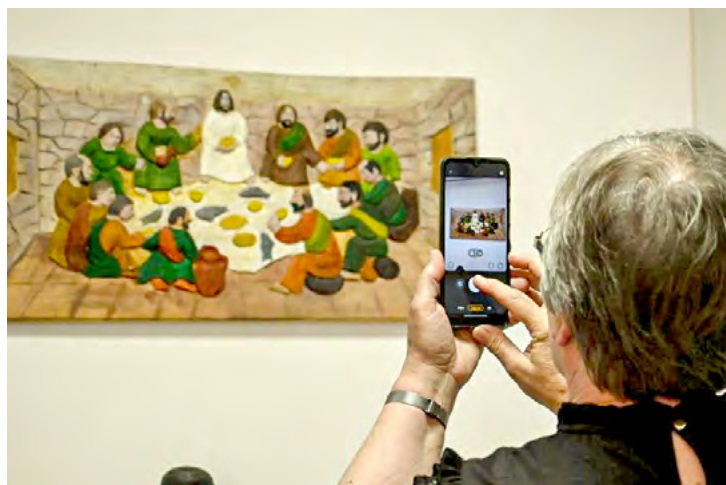
W Muzeum Ziemi Sokólskiej SOK dostępna jest wystawa czasowa poświęcona twórczości nieżyjącego sokółczanina Piotra Szalkowskiego.

- Na wystawie można oglądać łącznie ponad 90 prac artysty. Są to w większości zbiory Podlaskiego Muzeum Kultury Ludowej. Unikalną jej część stanowią pamiątki wypożyczone od rodziny nieżyjącego już rzeźbiarza, m.in. jedne z pierwszych jego prac (dwie niewielkie rzeźby z lat 70.) oraz praca ostatnia z roku 2020, której twórca już nie ukończył. Dominującą tematyką jest tematyka sakralna, urzekającą płaskorzeźbą przedstawia-

jące historię życia i śmierci Jezusa Chrystusa, np. „Ostatnia wieczerza”, „Nie było miejsca w gospodzie”. Obok tego spotkamy przedstawienia zajęć wiejskich, postaci siewcy, rzemieślników, chłopów, muzykantów. Szczególnie zbiory rodzinne to prace ciekawe, ukazujące także humor i postać artysty od strony bardziej prywatnej - **informuje Edyta Wiśniewska z SOK-u.**

Ekspozycja dostępna jest nieodpłatnie w godzinach pracy Muzeum do połowy września 2022 r. Kontakt w sprawie zwiedzania dla grup zorganizowanych tel. 690 333 590, poczta@muzeum-ziemisokolskiej.pl.

źródło: SOK, fot. W. Panow

44 tys. zł na lokalne inwestycje

- Istotą tego spotkania, jak i wielu wcześniejszych miesięcy ciężkiej pracy, jest jedno słowo - współpraca. Bez współpracy między samorządem gminnym, powiatowym, współpracy z województwem podlaskim i rządem RP nie moglibyśmy realizować tych wszystkich inwestycji. Droga od Domuratu przez Dąbrowę Białostocką, to droga wspólnego porozumienia oraz planu, który konsekwentnie realizowaliśmy. Jest to montaż finansowy pochodzący z takich źródeł jak: Polski Ład, Fundusz Dróg Samorządowych i budżet województwa podlaskiego - **mówił Piotr Rećko, Starosta Sokólski.**

W dąbrowskim Urzędzie Miejskim odbyła się konfe-

rencja poświęcona dotacjom z budżetu województwa podlaskiego. Uczestniczyło w niej wielu samorządowców i przedstawicieli klubów sportowych. Wśród nich Wiesław Burnos, Członek Zarządu Województwa Podlaskiego, Paweł Wnukowski, Radny Sejmiku Województwa Podlaskiego, Jerzy Białomyzy, Wicestarosta Sokólski, Paweł Mikłasz, wójt gminy Kuźnica, Artur Gajlewicz, burmistrz gminy Dąbrowa Białostocka, przedstawiciele władz KS Szczypiorniaka i LUKS Krynki.

Samorządy, które otrzymały dotacje to: powiat sokólski - 44 tys. zł na zakup wózków do przewożenia pacjentów i pomp infuzyjnych, gmina

Janów - 62 tys. zł na remont dróg gminnych, gmina Sokółka - 62 tys. zł na zakup mobilnego agregatu prądotwórczego dla OSP, gmina Dąbrowa Białostocka - 900 tys. zł z Funduszu Wsparcia Gmin i Powiatów na przebudowę kanalizacji sanitarnej i wodociągowej, gmina Kuźnica - 250 tys. zł z Funduszu Wsparcia Gmin i Powiatów na przebudowę z rozbudową drogi gminnej - ul. Pogodnej, Klub Sportowy Szczypiorniak Dąbrowa Białostocka - 60 tys. zł, Ludowy Uczniowski Klub Sportowy Krynki - 30 tys. zł.

Sylvia Matuk,

fot. UM w Dąbrowie Biał.

Fb Powiat Sokólski

Wrzucić na LUZ ;)

Like a dragon

Spotkałem Grzegorza Tanakę. Spolszczony Japończyk miał na sobie elegancką marynarkę i błyszczące jak żarówki pantofle. Google pływackie dalej jednak wisiały mu pod brodą.

- Dokąd lecis? - spytałem - Masz randkę, czy co?

- Na randkę, w takim eleganckim stroju? Oszalałeś? Idę się bić.

- Bić? Z kim?

- A z kim popadnie - zamyslił się - Chcę przetestować sztukę walki, nad którą pra-

cuję. Jeśli idzie o mordobicie, ludzi inspirowało wszystko. Styl małpy, styl tygrysa... ale nikt nie pomyślał, żeby wzorować się na czymś naprawdę potężnym.

- Na czym?

- Jak to, na czym? Na husarzu.

- Nie wiem, czy to dobry pomysł... zresztą, nie powinienś bić się z przypadkowymi przechodniami.

- Żadnymi przypadkowymi. Tylko takimi, co dadzą się sprowokować - rozejrzył się - W sumie... w sumie tutaj jest wystarczająco dużo ludzi. Odsuń się, bo może się zrobić nieciekawie.

Usiadłem na pobliskim

murku i zacząłem czekać na show.

- Samogon jest przereklamowany i sklepowy alkohol jest lepszy! - krzyknął Tanaka, łamiąc lokalne tabu. Paru przechodniów zmieniło natychmiast kierunek.

- Co powiedziałeś? - oburzył się pierwszy przechodzień, który dotarł na miejsce zdarzenia.

- O ty gnoju! - krzyczał drugi.

- Wódeczkę nam szkalujesz? - krzyczał kolejny.

- Wódziunie nam szkalujesz? - krzyczał jeszcze inny.

- Wodziuchunie, słodki napój bogów nam szkalujesz? - darł się następny.

Tanaka zerwał z siebie jedynym, płynnym ruchem marynarkę wraz z koszulą. Miał wytatuowane całe plecy. Na początku myślałem, że był to tatuaż yakuzy, jednak zamiast smoków zobaczyłem na jego plecach rusalki, wilkołaki i inne istoty, które można łączyć z wierzeniami dawnych Słowian. Wszystkie te postacie były splecione ze sobą tojadem, pałkami wodnymi oraz liśćmi babki.

Tanaka przyjął pozę i natarł na przeciwników.

Dzisiaj będzie bez morałów. Życia czasami takie jest. Pełne nieuzasadnionej przemocy, pełne bałaganu i szalone. Bardzo często nam nie daje okazji by się czegoś nauczyć...

No, chyba że za moral przyjmiecie to, żeby publicznie nie wyrażać negatywnej opinii o lokalnym alkoholu.

Kamyk

ISSN 2450-599X

Wydawca: Powiatowy Dom Kultury w Sokółce
ul. Mickiewicza 11, 16-100 Sokółka
redakcja@infosokolka.pl
www.infosokolka.pl
Redaktor naczelna: Aneta Tumiel

Grupa trzydziściorga dąbrowskich licealistów pod opieką pięciorga nauczycieli w ramach „Ponadnarodowej mobilności uczniów” od 22 maja do 5 czerwca realizowała „Bardzo smaczny projekt, czyli na granicy smaku” w miejscowości Leptokaria w Grecji. Dzięki środkom pozyskanym z Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (POWER) z Europejskiego Funduszu Społecznego uczniowie mieli możliwość poznania greckiej kuchni a przede wszystkim wzmocnienia kompetencji kluczowych, głównie językowych, rozwijania umiejętności tworzenia informacji, nabywania nowych kompetencji w zakresie rozwoju osobistego, przyszłego zatrudnienia i aktywności obywatelskich.

Jednym z głównych założeń projektowych była promocja zdrowego żywienia, a niewątpliwie w te idee wpisuje się dieta śródziemnomorska i kuchnia grecka. W związku z tym uczestnicy projektu, pod fachowym okiem profesjonalnych kucharzy, mieli możliwość przygotowania wybranych potraw greckich takich jak: musaka, sałatka

Edukacja

„Bardzo smaczny projekt na Riwierze Olimpijskiej”

grecka czy zapiekanka z fasoli w sosie pomidorowym.

Innym ważnym działaniem projektowym był happening promujący polskie jedzenie w środowisku lokalnym. W ramach promocji polskiej kuchni uczestnicy projektu przygotowali pierogi z mięsem, placki ziemniaczane i ciasteczka maślane. Z przyrządzonymi przez siebie potrawami wyszli na ulice nadmorskiej miejscowości, gdzie w oryginalny sposób zachęcali przechodniów do próbowania polskich potraw.

Na każdym kroku spotykali się z miłą reakcją.

Jednym z rezultatów projektu będzie wypracowany w trakcie zajęć projektowych słownik określeń kulinarnych w językach polsko-grecko-angielskim i książka kucharska zawierająca po 10 przepisów tradycyjnych potraw polskich i greckich. Nad tymi publikacjami pracowali dąbrowscy licealiści przy wsparciu merytorycznym greckich kucharzy oraz nauczycieli. Ostatnim rezultatem działań dąbrowskich licealistów będą

2 filmiki zawierające nagrany i zmontowany materiał filmowy dotyczący warsztatów kulinarnych, happeningu oraz festynu, który planowany na jest zakończenie projektu już w Dąbrowie Białostockiej.

Zwiedzanie i poznawanie walorów przyrodniczo-kulturowych Grecji to jedna z ważniejszych wartości dodanych „Bardzo smaczny projekt...” Uczestnikom na Riwierze Olimpijskiej udało się zobaczyć: Meteory, Stary Pantalejmon, wyspę Skiathos,

Litochoro i wąwóz rzeki Enipeas oraz Saloniki.

Warto nadmienić, że uczestnicy „Ponadnarodowej mobilności uczniów” w ramach wspomnianego projektu, bardzo starannie się do niej przygotowywali. W tym celu odbyli zajęcia przygotowawcze w liczbie 100 godz., przede wszystkim wzmocniali umiejętności z zakresu języka angielskiego (60 godz.), uczestniczyli także w zajęciach na temat diety, zdrowego żywienia i stylu życia, warsztatach kulinarnych, filmowych, dziennikarskich i kulturowych.

Projekt 2020-1-PMU-3255 w pełni został sfinansowany z UE, kwotą 247 181,00 PLN w proporcji 94,29% budżet środków europejskich i 5,71% środki budżetu Państwa.

Tekst: Edyta Budnik,
fot.: uczniowie kl. IB

- Już sam tytuł konkursu „Wierszyki ćwiczące języki” wskazuje, że będzie on ogromnym wyzwaniem. W imieniu Piotra Rećko, Starosty Sokólskiego, serdecznie wam gratuluję odwagi wzięcia w nim udziału. Kibicujemy wam z całego serca - **mówiła Urszula Januszkiewicz, zastępca dyrektora Wydziału Spraw Społecznych w Starostwie Powiatowym.**

III edycja Międzyszkolnego Konkursu Recytatorskiego „Wierszyki ćwiczące języki”, odbyła się w sali konferencyjnej Starostwa Powiatowego.

- To forma docenienia pracy, jaką dzieci wkładają w żmudne ćwiczenia logopedyczne. Wpływa to również korzystnie na ich poczucie wartości - **mówiła Anna Fidiukiewicz, Dyrektor Po-**

Edukacja

„Wierszyki ćwiczące języki”

radni Psychologiczno-Pedagogicznej w Sokółce.

W konkursie wzięli udział uczniowie klas I-III, objęci terapią logopedyczną, ze szkół podstawowych łącznie 27 młodych recytatorów.

Atmosfera podczas konkursu była wspaniała, wszystkim dopisywały humory. Mali recytatorzy, prze-

łamując własne słabości i tremę potwierdzili, że warto ćwiczyć poprawną wymowę i dbać o język ojczysty.

W skład komisji konkursowej weszły: Małgorzata Gryszel, logopeda PPP w Sokółce (przewodnicząca), Urszula Januszkiewicz, Krystyna Możejko-Andrzejczyk, pedagog ZS w Sokółce.

I miejsce w kategorii klas I zajął Antoni Klim, uczeń SP nr 3 w Sokółce, I msc. w kategorii kl. II – Zuzanna Anastazja Bałakier, SP nr 2 z Oddziałami Integracyjnymi w Sokółce, I msc. w kategorii kl. III – Tomasz Karpienko, SP nr 1 w Sokółce. Wyróżnienia: Stanisława Primak - SP nr 3 w Sokółce, Sebastian

Suchowolec - SP w Janowie, Mateusz Lewicki - SP w Białousach, Tymon Zalewski - SP w Janowszczyźnie z Oddziałami Integracyjnymi, Nikola Normantowicz - SP nr 2 w Sokółce z OI, Jakub Oliwier - SP w Geniuszach, Kacper Szyszko - SP w SOSW w Sokółce, Dawid Franciszek Wysocki - SP w Starej Rozedrance, Nadia Boćkowska - SP w Kuźnicy, Amelia Januszkiewicz - SP nr 3 w Sokółce.

Organizatorami konkursu była Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Sokółce wspólnie ze Starostwem Powiatowym. Piotr Rećko, Starosta Sokólski, objął konkurs honorowym patronatem, a nagrody i słodki poczęstunek ufundował Zarząd Powiatu Sokólskiego.

Sylwia Matuk
Fb Powiat Sokólski